

MƯA HỒNG

CHẠM

Trời ươm nắng cho mây hồng Mây qua mau Em nghiêng sầu Còn mưa

xuống như hôm nào em đến thăm mây âm thầm mang gió lên Người ngồi

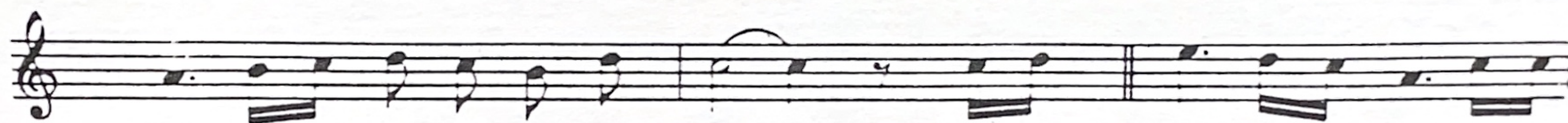
đó trông mưa nguồn Ôi yêu thương nghe đã buồn Ngoài kia lá như vẫn xanh Ngoài sông

vắng nước dâng lên hồn muôn trùng Này em đã khóc chiều mưa đình cao

Còn gì nữa đau thương nù đã lâu Em đi về cầu mưa ướt áo Đường phượng bay mù không lối

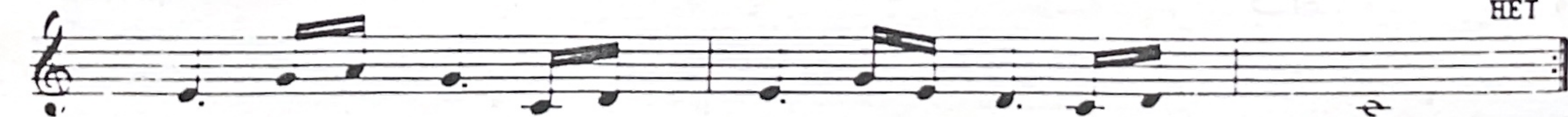
vào Hàng cây lá xanh gần với nhau Người ngồi xuống mây ngang đầu Mong em

qua bao nhiêu chiều Vòng tay đã xanh xao nhiều Ôi tháng năm gót chân mòn trên phiếm

du Người ngồi xuống xin mưa đầy Trên hai tay cơn đau dài người nằm

xuống nghe tiếng ru Cuộc đời đó có bao lâu mà hững hờ.